

den hidtidige Lovgivning maa det efter vor nuværende Viden ogsaa betegnes, at de angivne Forbudsbestemmelser har været baseret paa Ejerens Formodning om, at der ved Kastningstilfælde foreligger smitsom Kastning. Kastning kan fremkaldes af forskellige andre Aarsager end Infektion med Bakterier af Brucellagruppen, og en Kreatur ejer vil i mange Tilfælde let kunne finde Undskyldning for ikke at formode smitsom Kastning, selv om der som nævnt ved Bekendtgørelse er fastsat Regler for, hvornaar han skal formode, at Kastningstilfælde er af smitsom Art, og saaledes iagttage Overholdelsen af Lovens Forbud. Udtalelser om, at Kastningstilfælde ikke har været forarsaget af smitsom Kastning, fordi Koen er blevet klemt, har faaet kolde Roer o. lign., har i talrige Tilfælde, hvor det i Virkeligheden drejede sig om smitsom Kastning, givet Anledning til, at Købere af Kvæg har faaet indslæbt Smitsoten i deres Besætninger. Bortset fra Kastning af ganske smaa Fostre (som saa godt som altid er af anden Aarsag) bør derfor ethvert Kastningstilfælde betragtes som mistænkeligt og foranledige Ikrafttræden af visse Forbudsbestemmelser, indtil det eventuelt bliver paavist, at det ikke drejer sig om smitsom Kalvekastning.

Naar særligt Hensyn tages til den gennem de senere Aar meget betydelige Interesse indenfor Landbruget for Smitsotens Bekæmpelse, vil det efter det anførte indses, at Tidspunktet er inde til at gennemføre en betydelig Ændring og Udvidelse af de gældende Lovregler, hvorved ogsaa Spørgsmaalet om at yde direkte økonomisk Støtte til Bekæmpelsen maa tages op, ikke som tidligere ved Betaling for Undersøgelsen af Kasterkøer, men ved Statsstøtte til Gennemførelse af diagnostiske Prøver af Besætninger og til Udsættelse af reagerende Dyr i et vist Omfang, naar en Bekæmpelse gennemføres efter de Regler, som af det offentlige maa anses for formaalstjenlige.

Det kan vel siges, at de foreslaaede Forbudsbestemmelser paa visse Punkter er meget indgribende, men man er mindst lige saa meget som ved Tuberkulosebekæmpelsesreglerne, hvorfra en Del Bestemmelser med den nødvendige Tillempling er direkte overført, tvunget til at søge at indskrænke Smittefaren ved Græsgang, Markedsfremstilling, Handel og Transport og til at sikre de vundne Resultater paa Steder og i Egne, hvor Flertallet af Besætningerne er rensede for Smitten. Som for Tuberkulosebekæmpelsens Vedkommende maa man endvidere yde de lokale Kredse Støtte til at faa de

sidste Kreaturere til at gaa med ind under Bekæmpelsesreglerne og rense ud, og derfor maa Fradragsregler for Mælken og andre særlige Indskrænkninger i Dispositionsretten kunne bringes til Anvendelse, idet det frembyder endnu større Risiko at have enkelte smittede Besætninger tilbage i et rent Omraade end ved Tuberkulosen. Foruden at man foreslaar at lade den nævnte Statsstøtte yde i Form af gratis Laboratorieundersøgelse og Tilskud til Dyr lægehjælpen ved diagnostiske Blodundersøgelser af Besætninger, har man endvidere foreslaaet at aabne Mulighed for at faa Tilskud ved Nedslagning af reagerende Dyr. Ved Tuberkulosebekæmpelsen har Hjælpen til Nedslagning af de sidste reagerende Dyr i Mejerikredse, mest ved et fast Tilskud paa 80 Kr. pr. Dyr, virket overordentlig gunstigt. Endvidere har den Hjælp, som er ydet af de gennem en Aarrække aarligt vedtagne „Kødlove“ og Støttelove til Tuberkulosebekæmpelsen, hjulpet med til i stort Omfang at faa Besætningerne rensede for Tuberkulose, og et tilsvarende Resultat maa kunne forventes ved Anvendelse af lignende Bestemmelser i Kastningslovgivningen.

Til de enkelte Paragraffer skal følgende bemærkes:

Til § 1.

Stk. 1. De nævnte Bakterier forarsager ikke alene Udstødelse af Fostret (Kastning) hos Køer og Kvier, men ogsaa Yverinfektion hos disse samt Infektion af Kønorganerne hos Tyre. Løjlighedsvis kan ogsaa Betændelsesprocesser fremkaldes i andre Organer. Ved alle disse Former for Lokalisation kan der være Risiko for Smittespredning, ligesom ogsaa de diagnostiske Prøver (Blodprøve, Mælkeprøve) vil vise Udslag derfor. Loven kan derfor ikke indskrænkes til kun at omfatte den ved Kastning manifesterede Lokalisation af Smitten, men maa omfatte enhver Form for Smitte med de nævnte Bakterier.

Stk. 2. Det maa anses for ganske nødvendigt, at der under Anvendelsen af Lovens Bestemmelser er klare Linier med Hensyn til, hvornaar Besætninger eller Kreaturer skal anses for smittede, ligesom for Anvendelsen af Betegnelsen kastningsfri o. lign. Ogsaa Begrebet reaktionsfri Besætninger, d. v. s. Besætninger, som har bestaaet en diagnostisk Prøve uden dog endnu med Sikkerhed at kunne betragtes som fri for Infektion, har sin Berettigelse som et Trin under Bekæmpelsen, idet disse Besætninger maa have visse Rettigheder,